

Fővárosi Bíróság

27. 11. K. 34. 04312007/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A bíróság a **KÖNYVMÍVES Könyvkiadó Kft** (Budapest) felperesnek a **GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL** (Budapest) alperes ellen verseny ügyben hozott - Vj-185/2005/13. - közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A bíróság az alperes 2006. március 10. napján kelt Vj-185/2005/13. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

A feljegyzett 16.500.- (tizenhatezeröttszáz) forint kereseti illeték összegét felperes pernyertessége folytán a Magyar Állam viseli.

Kötelezi a bíróság alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperes részére 30.000.- (harmincezer) forint perköltséget, amely összeg az általános forgalmi adó összegét is tartalmazza.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon 3 példányban előterjesztett fellebbezéssel lehet élni, amely fellebbezést a Fővárosi Ítéletáblához címzetten jelen bíróságnál lehet előterjeszteni.

INDOKOLÁS:

Az irányadó tényállás szerint az alperes a Tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 70.§. (1) bekezdése alapján indított versenyfelügyeleti eljárást a felperes ellen annak megállapítására,

hogyan a felperes a "Magyar értelmező kéziszótár" c. kiadványában a fogyasztók megtévesztésére alkalmas hiányos tájékoztatást adott.

Az alperes az eljárás során megállapította, hogy a felperes bizonyos, a piacon lévő kiadványai átdolgozott művek, amelyek korábban már kiadásra kerültek, de erre vonatkozóan a fogyasztókat nem tájékoztatta.

Az alperes által vizsgált magatartás felperes által az adott időszakban - 2004. és 2005. évben - kiadott szótárakban, lexikonokban és speciális jellegű kiadványokban megjelenített tájékoztatások voltak.

Az alperes a 2006. március 10. napján kelt Vj-185/2005/13. számú határozatában megállapította, hogy a felperes a "Magyar értelmező kéziszótár" című kiadványán nem tüntette fel, hogy az korábbi, hasonló szótárakon alapuló, jelentős részben archaikus kifejezéseket, sokszor nem mai értelemben, régies szóhasználattal magyarázó kiadvány, ezzel a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, ezért az alperes a felperessel szemben 1.000.000.-Ft összegben versenyfelügyeleti bírságot szabott ki. Az alperes határozatának indokolásában kifejtette, hogy a felperes nem tájékoztatja a potenciális fogyasztókat arról, hogy egyes kiadványai kiegészített, átdolgozott művek, amelyek a század elején már kiadásra kerültek, s az előző kiadások bizonyos részeit változatlan formában tartalmazzák.

Fentiek alapján a Tptv. III. fejezetében foglalt rendelkezések megsértése volt vélelmezhető. Felperes a határozattal szemben keresettel élt, amelyben elsődlegesen - megalapozatlanság okán - a határozat megváltoztatását, a jogsértés megállapításának mellőzését, és a bírság fizetés alóli mentesítését kérte. Másodlagosan a határozat bírság kiszabására vonatkozó rendelkezéseinek megváltoztatását kérelmezte a szankció összegének mérséklésével. Perköltség igényt is előterjesztett. Kereseti kérelmében fenntartotta azt az álláspontját, mely szerint az archaikusnak vélt szavak feltüntetése nem jelenti azt, hogy az adott kiadvány egy már korábbi kiadás átdolgozott változata- A figyelemfelhívó tájékoztató a valóságnak megfelel, így a vásárlók megtévesztéséről nem lehet szó. A bírság vonatkozásában a felperes előadta, hogy a jogsértés csekély súlya miatt az eltúlzott.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte és felperes perköltségben való marasztalását.

A tárgyaláson felperes a keresetében foglaltakat változatlanul fenntartotta, perköltség igényt jelentett be, és nyilatkozatát azzal egészítette ki, hogy az alperesi határozat nem jelölte meg a Tpv. azon jogszabályi rendelkezését, amelyet a felperesi magatartás sértett volna, így az jogszabálysértő.

Az alperes e körben úgy nyilatkozott, hogy határozata első pontjában történt hivatkozás a Tpv. III. fejezetére, de ezen túlmenően konkrét jogszabályi megjelölés a határozatában nincs.

A felperes keresete - az alábbiak szerint - alapos.

A keresettel támadott közigazgatási határozat meghozatalakor a közigazgatási eljárásra a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket) rendelkezéseit kellett alkalmazni azzal, hogy versenyügyben speciálisan a Tpv. is irányadó.

A bíróságnak a közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránti perben abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a keresettel támadott határozatok anyagi, illetve eljárásjogi szempontból jogszerűek-e vagy sem.

A Ket 72 § (1) bekezdés ef) pontja szerint: "a határozatnak tartalmaznia kell az indokolásban - a többi között - azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta".

A Tpv. 44 §-a alapján a versenyfelügyeleti eljárásban a Ket rendelkezéseit kell alkalmazni, az itt taxatív felsorolt rendelkezések kivételével. A Ket fent megjelölt jogszabályhelye e kivételek között nem szerepel.

A Tpv. 77 § (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács érdemi határozatában megállapíthatja a törvénysértést, elrendelheti a törvénysértő állapot megszüntetését és megtilthatja további törvénysértés elkövetését, helyreigazító nyilatkozat közzétételét

rendelheti el a megtévesztésre alkalmas tájékoztatás megállapítása esetén, megállapíthatja, hogy a csoportmentesség kedvezménye a Tpv 16/A §-ban szabályozott kumuláció okából nem érvényesül, továbbá a korábbi határozatát visszavonhatja, vagy megváltoztathatja (Ket 114 §), illetőleg az eljárást jogsértés hiányában megszünteti.

Az előzőek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes súlyos, az ügy érdemére is kiható és a bíróság által nem orvosolható eljárási szabálysértést követett el azzal, hogy határozatának indokolásában a konkrét jogszabályhelyet nem jelölte meg, ezzel önmagában is megalapozta a támadott határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését.

Az indokolás alapvető rendeltetése a döntés ténybeli és jogi megalapozása. A jogbiztonság szempontjából is elemi szabály, hogy a hatóság köteles a döntéshozatal alapjául szolgáló tényállás mellett az indokolás másik fő elemét, a jogszabályhelyet is pontosan meghatározni, ehhez konkrétan meg kell jelölni az adott rendelkezést (szakasz, bekezdés, pont).

Az alperesi határozatban megjelölt Tpv III. fejezetére utalás nyilvánvalóan nem helyettesíti a konkrét jogszabályhelyre vonatkozó megjelölést.

Mindezekre tekintettel a bíróság a rendelkező rész szerint határozott a súlyos, az ügy érdemére is kiható és a bíróság által nem orvosolható eljárási szabálysértésre figyelemmel (Legfelsőbb Bíróság KK 32.számú állásfoglalása) a Pp 339 § (1) bekezdésének megfelelően.

Az alperesnek a megismételt eljárásban határozatának meghozatala során figyelemmel kell lennie a döntéshozatal alapjául szolgáló jogszabályhelyek pontos meghatározására.

A pervesztes alperes személyes illetékmentessége folytán a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illetéket a Magyar Állam viseli a 6/1986. (VI. 26) IM számú rendelet 14 §-a alapján, míg a felperesi perköltség viselésére a 32/2003. (VIII. 31) sz. rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíj. címén a bíróság a pervesztes alperest kötelezte. Az ügyvédi munkadíj összegének megállapításánál a bíróság figyelemmel volt felperes képviselője által kifejtett munka színvonalára és arra, hogy a perben két tárgyalás tartására került sor.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§ (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2008. április 16.

Jogerős: 2008. 05. 26.-án.